

INGEBORG

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Inge-' houdt waarschijnlijk verband met een Germaanse godheid, Ing(wio), de stamgod der Inguaeonen. Hij was de zoon van de god Mannus, welke volgens Tacitus werd beschouwd als de stamvader van alle Germanen.

2] '-borg': 'bescherming'; 'bewaring'

Dus: 'beschermd door of veilig bij Ing(wio)'

*

Ingeborg (ook **Ingeburge** of **Isambour**) van Frankrijk (ook van Denemarken); Parijs, Frankrijk; verstoten koningin; † 1237; feest 30 juli.

Ingeborg was een dochter van de Deense koning Waldemar I. Op 19-jarige leeftijd werd zij door hem ten huwelijk gegeven aan koning Philippe Auguste van Frankrijk, 1193.

Enkele maanden later verstootte de Franse vorst haar alweer. Hij wilde trouwen met gravin Agnes van Merano, wat hij drie jaar later inderdaad ook deed. Intussen gunde hij zijn voormalige vrouw geen enkele vrijheid: hij liet haar streng in de gaten houden en verbood haar enig contact te hebben met de buitenwereld.

Op dat moment leefde er in Denemarken de uit Frankrijk afkomstige abt Wilhelm van Eskill (+1203; feest 6 april). Hij had in de plaatselijke geloofsgemeenschap groot gezag. In 1194 is hij nog persoonlijk naar Frankrijk gegaan om de koning de heiligheid van het huwelijk onder de aandacht te brengen. Dat is des te opmerkelijker, omdat Wilhelm toen reeds een hoogbejaard man was. Zijn pogingen liepen op niets uit. Het schijnt zelfs dat de koning de oude bisschop voor straf twee jaar in de gevangenis heeft gezet! Ook paus Innocentius III bemoeide zich ermee. Deze verklaarde het huwelijk van Philippe met Agnes ongeldig, en dwong de koning zijn wettige vrouw, Ingeborg, weer tot zich te nemen; zo niet, dan verbood de paus aan al zijn priesters de mis te lezen of enig pastoraal te werk te doen in het gebied waarover Philippe Auguste koning was. Deze zwichtte en gaf toe. Nu werd Agnes op haar beurt van het hof weggestuurd. Na haar dood nam hij Ingeborg weer aan als zijn vrouw; zij was weer koningin van Frankrijk. Maar het duurde niet lang of het was hetzelfde liedje: ten tweede male stuurde hij haar weg. Zij verdroeg dit alles, zo betuigen althans de mensen uit haar omgeving, met groot geduld. Geen klacht kwam over haar lippen. Integendeel, het maakte haar tot een begrijpende vrouw, die oog en oor had voor het verdriet van anderen. Als iemand in de hofkringen ergens mee zat, dan nam men zijn toevlucht tot de koningin. Nog voor een derde keer ontbood Philippe Auguste haar weer bij zich op het koninklijk paleis, maar het bleek hem alleen maar te doen om haar rijkdom, van liefde was geen sprake. Zevenendertig jaar lang leefde zij in de schaduw van een adellijk man die haar minachtte en vernederde. Uiteindelijk stierf Ingeborg kinderloos in een hospitaal, zonder dat de koning zich er ook maar iets aan gelegen liet liggen.

Zij is patrones van het geduld en van het uithouden van lange, ongelukkige levenssituaties, vooral mislukte huwelijken.

*

Er is nog een **Ingoberg** (ook **Ingeberg**) van Tours, Frankrijk; verstoten gemalin & weldoenster; † ca 594; feest 30 augustus.